

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego
(druk nr 1131)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2009 r. (sygn. akt SK 6/09), stwierdzającego niezgodność przepisu art. 479²² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego z Konstytucją.

W orzeczeniu tym Trybunał uznał, iż dwuletni termin, o którym mowa w art. 479²² k.p.c., może stać na przeszkodzie sanacji konstytucyjności zgodnie z art. 190 ust. 4 ustawy zasadniczej. Zdaniem Trybunału charakter tego terminu powoduje, że wyłącza on możliwość wznowienia także wtedy, gdy podstawa wznowienia konkretnego postępowania zmaterializowała się dopiero po jego upływie (tj. gdy wypowiedź Trybunału Konstytucyjnego miała miejsce po przeszło dwóch latach od uzyskania waloru prawomocności przez orzeczenie sądu ukształtowane z uwzględnieniem normy ostatecznie derogowanej z porządku prawnego). Jest to zatem rozwiązanie krzywdzące dla strony, jako że może zostać pozbawiona sposobności dochodzenia swych praw z przyczyn *de facto* od niej niezależnych, a zwłaszcza ze względu na czas trwania postępowania przed Trybunałem.

W związku z tym opiniowana ustawa dodaje do art. 479²² zdanie drugie jednoznacznie wskazujące, iż w sytuacji, gdy podstawą wznowienia ma być art. 401¹ k.p.c. (czyli wznowienie postępowania na skutek orzeczenia TK) stosuje się termin pięcioletni (czyli analogicznie jak w wypadku spraw rozpoznawanych w zwykłym trybie – art. 408 k.p.c.).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt powstał na podstawie inicjatywy Senatu. W trakcie prac legislacyjnych w Sejmie nie wniesiono żadnych poprawek.

Ustawa nie wzbudza uwag o charakterze legislacyjnym.

Adam Niemczewski
wicedyrektor